

✓
Špicar Jakb.

Wie meine Mädchen!

72

Na tvojje!

Prizari se radio.

ŠPICAR JAKOB
LJUBLJANA - ČOPOVA 14/III

Osebe:

Stojca } kinetiki
Zefa }

Šištal, mlad krogar,

Štefl, mešnar

Ženke, ki prodaja rodo na planini

Prodajalke v Žabovicki

Remarji obojega spola.

Lektor:

I.

Lektor: Višnji je stara, prefinjena bogja kot Hesica.
 Gleda, pomaže me to gaš peramie in prou-
 sijeh. Pred prou ročnos rojns je bilo to
 pomaže se bolj iseliličnu, hehu je slanes.
 Med prou rojns ar sočajne fainke gošite
 zaječe me, he je bilo leunaga, fehu, de ar
 vete od cerke in medajeh samu pogodi-
 me.

Poglejmo kedj, r hrtičas pred prou roj-
 no.

Lepa: Bogdaj, Mojca! Ti pa kar dova? Nič te nisem
 videla v cerkvi.

Mojca: Ne pa ne morem s takim boleznem.

Lepa: Kaj pa je?

Mojca: Te nebi stiri me boli bolezo, de komaj
 prebopam.

Lepa: Je običeno?

Mojca: Ne. Kar hdu me boli.

Zefa: Bi pa je hganje ali pa shvina.

Arjca: Haj jaz ne.

Zefa: Potem pa ne bi mogla z nani.

Arjca: Z ravni? Kani pa?

Zefa: Na Visarje.

Arjca: Ne Visarje? Haj pa?

Zefa: Lani stirimajst dui, so ognavili lani,
kakor zmiraj, stirimajst dui prej.

Arjca: Oh, bi pa shoda. Kani letos imam
eno goro prirjo de lani, de bi mi po
magala, bi pa - kakor kajarski.

Zefa: T kajarski pa haj?

Arjca: Lani bi mi pa, de bi mi pa potojim,
bi mi pa beže miram, de bi se mi
lehter pagodole in de ne bi potem drug
čakal.

Zefa: Bro me daj, Arjca. Haj morda, kakor ka-
man. Haj pa je takega?

Arjca: Oh, bi mi pa dehtle...

Zefa: Kani?

Meja: Sorela, saj imam samo to

Lepa: Kaj pa je?

Meja: Nič ne običaj.

Lepa: Kaj ti ne praviš. Jaz sem se mislila, da je
prav pridna: Kadar greva misliti, jo rima
pri delu.

Meja: To je, ampak drugače.

Lepa: Kaj pa? Ne moreva se misliti, da bi
bila kaj narobe pri nji.

Meja: Lajzala se je!

Lepa: Lajzala?

Meja: Pa le kam!

Lepa: Kam kaj?

Meja: Ne ti mislita. . . . V Martičevce.

Lepa: V Martičevce?

Meja: Vleži, ja.

Lepa: Ja, no! Ohladina! Nič čudnega, za
bom pobje.

Meja: Zavrni! Lije ti tebe neumnice.

4,
Zefa. Mič čudnega. Kaj pa je?

Mojsa. Tudi gleda ga njo, behar vidim.

Zefa. No, gotovo je v redu.

Mojsa. V redu! Mi si zmorede! Ni darti, da
habica drži je z njo, se ti ji pusti.

Zefa. To je pač su eno, kaj mislim jaz. Nebo
si ti.

Mojsa. Jaz, moreda jaz, ho me pa ne postava,
očeta pa mi reče, da si prevel omus.

Zefa. Kaj pa ti mi pravi ne Martinu. Telo
je mi priden, ne hodi v sobarne, se
podi, mislim, da mič. Tve pri kajji
sam padeba in se na železnico hodi,
da kaj gavluge, da laže živita z materjo.
Kaj čes se reče?

Mojsa. Za le nam mi!

Zefa. Lahaj?

Mojsa. L' nam mara priti ženin, ho ima
kaj.

Zeza: Să-i scriu.

Alina: Rugamă Kaluzar, să-ți parașutească în
murmur.

Zeza: Ți mi vor.

Alina: Tu nu, vrei să-ți par. Iar eu ți-ți par, vreau,
că budo fiindu-ți găsiți abia te mări din
gădăci tege.

Zeza: Mi trebuie te fite. Se bo-ți vreau parat.

Alina: Parat zău, cum se gădăci-ți te fite, vreau,
de-ți ișparile lui-ți parat în parat
genina. Să-ți fitească pe me maramă mi.
Kamur.

Zeza: A. zău-ți tege.

Alina: Să-ți tege.

Zeza: Bunu pe fite oparile za te. Eu gădăci-ți mi
bui dăci, de buni plăci-ți mări za dăci-ți
parat pe te mări za ofer.

Alina: Bine le pare, vreau te.

Zeza: P. Kamur găci, de-ți dăci parat pe

6
s'omdoiri mi qalecani pokadi. Mele naj ti
da perkenenega kodila, to do j'gvarom in
parhrot pokadi koleno. Le pr' rrahem
kajenjin pozebroj tui r'omise in p'seime
na'asht metornin Bishjanu. To r'omile
p'masa.

Shijca: Kistis?

Zefa: Pshuni! Shadavati ne mare.

Shijca: Pa bom. Le pydei ti fidi?

Zefa: Tei'da, mene ne p'me mitudi manjketi.
Te shif' koleno talish' Sofie, da pydei
fidi ti, bom ze j'z mavile troje diashu.

Shijca: P'as! Le prekrainu bom ze j'z shutele za ober.

Zefa: Tam, nenu, da j' pedodarna.

Shijca: O'tem, har nem ti p'asile, pa mi ne zini.

Zefa: B'g rari! Taj me poznai. Zolej pa naj grem.

On k'uhe domo, to ze itele gadel, hu me
se mi. No, p'icim, pa ozdravine, da py'
denu!

4
Lujca: Škoda bom! Lujca!

II

Lektor: Ne pravi Belgik - Fabij u voziču maše po
maji, hi se poduzetiji dobili su običnih
gledalaca, hi se jih ogleda samo na put za
dra dnu. Vreme se niste razni pogorši.
(Od časa do časa se čuje pikanje in
piškavje plake.)

Lefa: Ni, vidis, Lujca. Le pa se poljimo.

Lujca: Vre misim misliti, da u sam.

Lefa: Je pa se pomagala. Danca.

Lujca: Ne vem, če je posre. Danca in če mi se
samo od sebe odleplo.

Lefa: Pikačita si?

Lujca: Lem, samo perbreznaga kedita misim
imeti, samo smoleve grelec, hi imam
zmiraj kaj namučniti v žganju.

Lefa: Pa je zdaj dober?

Lujca: Je, je! Le rčariti me se malo zbrade.

8.
Lepa: Bo že so ljudje odnehajo.

Mojea: Sedes samo pa pravi starejši shujaj, mla-
dine pa mi.

Lepa: Saj veš: Ples je prvega pri Tepanu, no pa rože
dama peteli.

Mojea: Ježes - - - (Kakar, da u mešine spomnila)

Lepa: Lani kihel je od mlečnih. Ta gre pravit
z mnenji.

Mojea: Kelo ga so maral, lega repa.

Lepa: Ja - no! Malo je paskujen. Pomagaj!
(glavni) kihel, ludi, svet gre?

Kihel: Tudi, ludi, če so hoj pomagelo. Lani, um bil
s procesijo na Vičarje in predlaškino, pa
nič ni pomagelo. Lani se pomagaj ledela.

Lepa: Pa u že nisi kaj prav obratil ali pa pravit.

Kihel: Kakor pa naj?

Lepa: Ne vem, mura že biti hoj napaznega.

Mojea: Si morda poteno?

Kihel: Kakšno?

Zefa: Hi is glazerna oh poti.

Michael: Nam?

Mojca: Na mla.

Michael: To perkar?

Zefa: Lovca.

Michael: Kaj pa delajo z njimi.

Mojca: Pekurijo jih.

Michael: Tje?

Mojca: V farinju. Kar do tje neni.

Michael: Kiste?

Zefa: Lovca.

Michael: To bari.

Mojca: I kaj lecu? - Zefa daj sajni!

Michael: Linau dno sabo?

Mojca: Na en fanceot.

Michael: Oho, fanceot. Na kaj sehege je pečlovca
zminajlecu. Lahvalim!

Mojca: Se ti vzemi, Zefa! Tragehlet nem se
jijs shubela, zdej jih pa mi. Tvo kure

110
kure hukraji, te fêtiye.

Zefa: Pajetis pe s pîscete na plic. To bo demaja!
Ti, Mihail, da si ne pozolim ponedati. Po
kolonib mareas ohaq olteja...

Mihail: shirilite?

Majca: Seveda!

Zefa: Dungaîn niê ne pomaq. Pa pudente, pect
mua piskajeti na biskotniks.

Mihail: shirilite?

Zefa: To maa rue fite, dungaîn ni niê. (Kîr)
sholl, sholl! Pydi sau! Van da si ga pofetên.

sholl: O, Zefa, si pe ne rue misliê. En pojink
ne ga bi pa res quileplo. (Pije) Aaaa! Za
kwalim! Bim pe gëbror ye te!

Majca: Za me pa niê?

Zefa: Je ke chjcin ta mra. Hchaha!

sholl: No, bom pa si ga te en oçenâs.

Zefa: Pa da bîi qui poredi rue leurol poredel
Mihail.

Michal: To je enkrat eno, da pam. Lince pa nič
haj tebeje nimam nosd sebo.

Lefar: Tve je beda poodeti.

Michal: Kar je malenhosti mudi poglobim,
kibitl da maglovish pa nič nimam.

Mojca: Mabl, melo zapyto.

Lefar: Saj no. Zapyite, zapyite!

Mabl: Sem lebo nehem sibi poforlu.

Mojca: Pa ga potegniti se enkrat!

Mabl: To pa tr' (Pije) aaaa! Zdej pa ga
pyde!

(Pesem.)

III.

Lehtar: Romaji so se pripeljali na Lohiz, od
kam pa odhukcheli po beli cesti do
Zabrick. Tu se odcepi garske pot od ha-
teri stoji na vischem stehru angel,
ki s pristom kazi na Visaje. Tu se mi
midejo in se formice procesiji. (Čuje

moliteo in petje).

Chall: Fato! Zolej se malo prajimo in odah-
nimo, de bomo lajje lezli v garo. Folej
se seberne, hji se dobijo pazne dohote
glasni poudajella iz hiš: Pjodite mater, amajje.
Fummo pivo, dehis lašho vino, gganje,
vix, shub. Pjodite mater stopite in de-
vjernite, de bote lajje hnditi be Mater
Proji. - Klupite palmoštre, poldice in
lašice, de bote deli žigati ne prebiti
Virajels - peti svinte in shivini v
purni Gudam in jivini. Pa žegnan
Spile, de se paradrise in shivine
pikadije žnjim. Mater stopite! Foma
mo dobre župco pa ošje peccur. Mater
stopite pa se odpošte. (Tuje se žurket
nichor in bejancer, ne to.)

Chall: No, zolej pa se naprej, de ne bomo
žagne zamudili na gar! Ejdiimo,
ejdiimo!

IV.

Lehtor: Vgručah gredo pomayje po stani gari do
planine, bje se pač gjoina. Tam je
tudi dobre pilitorane zvitihra in
fotograf. (Včasih je čuti krajje zori-
ma.)

Zorika: (hi podelja vode, piče.)

O, skarija, naše mati,
hi namu naše pomagati
Zelo smo pišči - ubogi pomayje
da dobimo pomagati. (gori)

Bute piši vodo, bute deli krajcar.

Zepa: Ali imamo kaj boljšega v flaški.

Zorika: Je prar priina, sem jo pravkar pri-
nela od studenca.

Zepa: Vidis, skarija, tej gari, tainle se piče ka-
meniti larce in pravijo, da je lahket,
hi je skarija šla na Visajje meli larce
sheljet na njo pa je pri pišči okame.

nel.

Lejca: Eh, to je le basen.

Leja: Tako pravijo. (Čuje se harmonika)

"V sobni in v goleda za pasotne
bisborce, hi ljudi hodijo na Vražje

Mrti (ho je goleda nehal). Zda naprej, da se
Leja ne udari v paj. Tuhaj guri je se
najbrž i klane. Pri drugi kapeli
se gberemo. Pa desbjež pripravit za
ofer.

V

Lehtar: Najbrž i del je premerjav, prouci
je zbrana pri kapeli. (Čuje se mlti
ter, na to govede in pa je Leja
ne presni, prouci se vgle iz cerkve)
Po večerih gredo pomaji pri gentiških
jurt, pit in levanje spot. - Tona
pa se je zbrala mltina i gentili pri
Tepanu pri vrti gozbi in poročanju

plenu. čed njim se vrtila tudi
 Kerica in Martin. Je pa tako:
 Kadar mače in dame in go. misle
 reurej.

(Harmonika in bas).

Harold je junak kupuje romari od
 puke za gnanje doma: Rjane rime, po
 dovice, volinje in druge. Objašnili dno
 se podajo dolino.

Žepa: Gajdol se pa peljejo s sammi Fabrice.
 Misl: Menčlik je rime mojan, hi jih včasih
 pelje za goldinar.

Mojca: To plača oser.

Misl: Leho pa imidit? Garkaj jih ne bo
 vrgil, sami ga tudi ne bodo plavali.
 Saj je dobi, da manjši garkaj za meo
 maie fare.

Lehtar: Spet so prišli na planino. (Thayz zornec)

Ženka (proje): Na Kirajel hi stamješ,

in een nevens hi kersjuzen.
Zalvendes je vóice magje
h' oet cherijje loime.

Zeča: No, samo se apraviti z letos.

chajca: Ba'li ke kraj' ingeleto. //

Leſe. Kaj' pa ti ŝiŝal? Niŝame ganiŝfu se
mi gdiŝ. Si' nuel poleru la kaja?

distal. Pror & fasciolar kutinija.

Mezias: Potem te bo ja milosla Marija.

Isicht. Mene br ze, ee boke vas!

Zepa: Hahn pa ves, du te bo?

Libel: Lo ze imane.

Lepa. Fahr?

Michal. T farsogju shqiz e me qvare prizvotua
Roscankac - gjepeh is me j e pshazeti.
Paco prizvotua ! Tache imam pad.

Leſa, A. más gajod²

skibal. Naš, naš, hi so lani očejali. Žaj sem
je par bar nprasel, če bi se hotela omožiti.

Je pa rekla, da si ne. Lom pa spisal, če bi
vzela mene, je pa rekla: Lahko pa ne.
Gospod so zapisali svojo ime in drago,
kar je. Reba, pa je bilo.
Mojca: Vidiš, ti je pa le pomagala shajica.
Mihal: To je bilo se ~~pa~~ predno, sem jo
pustil.

Lepa: Pa si se ji kaj zahvalil?
Mihal: Parate! ^{xajm} Lebrn ~~gald~~ ^{gald} sem dal
opra, ker se molsti za potrebe in
priživici, da me je tisto risarski
mijasa, ki ima leeno nego, pa
zadrženo je gledal.

Lepa: Kdo je to shaj?
Mihal: To brata ova gospod skrandirale.
Na prijenbavskih nedeljah zapro se
otiranjah, potem se pa ona prista.
Lepa: Ker lps se je vedelo pri tabi, Mihal.
Kaj pa ti Mojca? Telo nikanu tika

se mi zatis.

Majca: Eh...

Zefa: Mi kaj mi prav?

Majca: Ne vem. Telo mi kaj me skrbi, da ne
morem biti prav vesela in zadovoljna
na.

Zefa: Brže mislila. Karil clovek je
kaj teje ne dušo. Hudega me bo.
Mihel: Kaj sem pa še za to pravil, ste luča
ne bi gungla, ho sem teho polubem
teliča.

Zefa: Mi naj za to tudi karjja skrbi?

Mihel: Kaj pa! Če sem že enkrat tam,
pač prouim.

Majca: Fina prav.

II.

Lehtar: Prigledi se na Lubiž in se ogledaj
neceli domov.

(Pecem)

(vines spel, popet zaleznice in pisli aleja.)

Razni glasovi: Gleem, vsem, pa deno leto
spel. Nihav kraj za gor - obzrtac! Gleem!

III.

Lekta: chinlo je ^{par minuc} ~~leto~~. Pred njo hino
cedi na blagislojca. Zefa pride iz cer.
kore minmo.

Zefa: Vse te mi foto v cerkev.

Mojca: Ne pa minmo.

Zefa: Pa ne garadi kolen! //

Mojca: Le minarje!

Zefa: No, no, raj nam, zahaj.

Mojca: Lajni slivle.

Zefa: Lem je! - Keks pa je penda to pislo?

Mojca: Pasa preba mi je bilo, hvaliti me Vika.
je!

Zefa: Keks?

Mojca: Jy m. Vira je, kisica pa la muziki, potim
se je pa maredilo.

Lefa: Haj².

deyca: Mi ne pajumir²? - Libali bomo!

Lefa: Haj ti mi poris! - Nič endraga! - Mledli,
zajimljeni ljudje - -

deyca: Haj pe rem hotele drugaga, leku de
dovolim, da jo zame in da se dano
oblicali.

Lefa: Nič se ne jeyi! Je pa že Viraška mati
izbrala tega ženina, her si jo porile.

deyca: Viraška mati! To je govorjenje!
Ta si se ti tako neumna!

Lefa: Tve na prstu je božja volja. Pri
vredela deyca, se zadovoljna foi, da se
je tako obrnilo.

VIII.

Lehtar: Disimto je leto dni. Pred hišo
spet sedi deyca z malim otročič,
bom x narójen.

Lefa: To se ti pajma, deyca, to se ti paj.

ma!

Aljica: Saj je imamo pa tudi telijs podo, tele no.
 so klyčico, da ne morem porediti, da
 ne pijlere par ne tivarje zbratit za
 njo, kadar jo svet pocišje.

Lefa: No, ali morem imde par?

Aljica: Prav, pros!

Lefa: Pa gredi jemine tudi!

Aljica: Tudi, tudi. ete bi bila mogle dobiti
 buljiga. On je previden, pa se moti, tudi
 očarile pri kchem kchem sleda pinnagat.
 Tei je pri nas mi treba, saj imamo sami
 nego, kar treba.

Lefa: Sami enega fantiča. No se treba, da bi
 enkrat gajodur pri hiši.

Aljica: Bo je tudi.

Lefa: Pijlere pa svet ne tivarje parit gaj.